

Sygn. akt: I C 613/19 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	St.sekr.sąd Dorota Cichorz – Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 613/19

UZASADNIENIE

Powód E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wniósł pozew domagając się zasądzenia od pozwanej M. Z. kwoty 6.765,66 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) S.A. w O. w dniu 22.09.2017 r. umowy pożyczki. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy pożyczki. Umowa została wypowiedziana i z dniem 5.04.2019 r. kwota stała się wymagalna. W dniu 6.10.2017 r. wierzyciel pierwotny dokonała przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz powoda.

Pozwana nie stawiała się na termin rozprawy, nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie ustosunkowała się do żądań pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22.09.2017 r. (...) S.A. we O. zawarł z pozwaną umowę pożyczek ratalnej. Kwota pożyczki wynosiła 5.000 zł, całkowity koszt pożyczki – 5970,90 zł, całkowita kwota do zapłaty przez pozwaną – 10.970,90 zł. (umowa k.15-20)

W dniu 20.10.2017 r. (...) S.A. we O. sporządził pismo adresowane do pozwanej, informujące o przeniesieniu obsługi pożyczki udzielonej pozwanemu na rzecz powoda na zasadzie art.509 i nast. k.c. . Pismem datowanym na dzień 28.01.2019 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty zaległości w kwocie 679,69,21 zł w terminie do dnia 7.02.2019 r., a pismem z dnia 19.02.2019 r. wypowiedział pozwaną umowę pożyczki. (dowód: dokumenty k. 10-14)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z normą art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwość. Wobec tego, że działanie z art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania. (por. Wyrok SN z dnia 31.03.1999 r. (...) 176/97)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów jego twierdzenia o okolicznościach przytoczonych w pozwie budzą wątpliwości.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak stanowi art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ powód nie udowodnił by przysługiwała mu względem pozwanej wierzytelność dochodzona pozwem wynikająca z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z (...) S.A. we O., by skutecznie nabył od wierzyciela pierwotnego wierzytelność w stosunku do pozwanej wynikającą z umowy pożyczki z dnia 22.09.2017 r.

Z przedstawionych przez stronę powodową dokumentów wynika jedynie, że pozwany w dniu 22.09.2017 r. zawarła z (...) S.A. we O. umowę pożyczek ratalnej, zgodnie z którą otrzymała pożyczkę w kwocie 5.000 zł a całkowita kwota do zapłaty przez pozwaną z tego tytułu wynosiła kwotę 10.970,90 zł. Powód przedłożył jedynie pismo (...) S.A. we O. z dnia 20.10.2017 r. adresowane do pozwanej informujące o przeniesieniu obsługi pożyczki udzielonej pozwanemu na rzecz powoda na zasadzie art.509 i nast. k.c. oraz sporządzone przez powoda pisma z dnia 28.11.2019 r. stanowiące wezwanie pozwanego do zapłaty zaległości w kwocie 679,69 zł w terminie do dnia 7.02.2019 r. i z dnia 19.02.2019 r. wypowiedzenie pozwanej umowę pożyczki. Przy czym nie przedstawił żadnych dowodów by pisma te zostały wysłane pozwanej.

W ocenie Sądu, powód, zatem nie przedstawił wiarygodnych dokumentów, z których wynikałoby, że skutecznie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej. Nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności. Oświadczenie wierzyciela nie jest, w ocenie Sądu, wystarczające do przyjęcia, że doszło do skutecznego przelewu wierzytelności, tym bardziej że w piśmie tym z jednej strony jest mowa przeniesieniu obsługi pożyczki udzielonej pozwanemu a z drugiej powołanie się na przepis art. 509 k.c. dotyczący umowy przelewu wierzytelności. Nie można zatem ocenić czy doszło faktycznie do zawarcia umowy przelewu wierzytelności między pierwotnym wierzycielem a powodem czy tylko umowy dotyczącej obsługi pożyczki. Jeżeli została zawarta umowa przelewu wierzytelności to z dokumentów przedłożonych przez powoda nie wynika z niego czy została zawarta w formie pisemnej, kiedy została zawarta i czy została zawarta przez podmioty uprawnione do reprezentowania stron umowy i czy dotyczyła wierzytelności w stosunku do pozwanego.

Z powyższych przyczyn, wobec braku dowodów na nabycie przez powoda wierzytelności w stosunku do pozwanej a zatem braku legitymacji czynnej, na podstawie powołanego przepisu art. 720 k.c. powództwo zostało oddalone.